

Best of
Diploma

MKE
2016

FESTŐMŰVÉSZ SZAK

Kala Bence

Cím nélkül

Műegyüttes, vegyes technika, 2016

Repedések, egy sarok, utcatáblák, nyilak, amelyek nem tudom hová mutatnak, lámpaburák sokasága egy plafonon, fűszálak egy parkban, lapok redőinek milliói egy könyvespolcot hátulról megközelítve, másodpercek kattánása egy zöld növény óriási leveleit nézve, törések, tizenhárom ceruza egy konzervdobozban, egy konnektor két lyuka, radiátorcsíkok, eltaposott cigik a III/7 padlóján, egy távirányító gombjai, zöld ujjlenyomatok a csap mellett, a fehér falon, egy teniszlabda pattogása egy salakpályán, melyet erdő vesz körül, kábelek hálózata, egy háromfelé elágazó ösvény, betűk egy fehér papíron, kék felkiáltójel egy ház falára fújva. A levelek zördülése, amikor a szél beléjük kap, két ötforintos földet érése az aluljáróban, egy redőny ahogyan egy háztető háromszögéből szabályos trapézot metsz ki, narancsok egy asztalon, buborékok, a Coney Island című számot megszakító üzenetjelző hang, küllők, egy kilónyi szemét kiürítése egy nagy zsákba, számok egy blokkon, a fogselyem súrlódása, nedves barna foltok a plafonon, 250 gramm spagetti egy tányérban, egy vadgazdálkodás elektromos kerítésének drótjai, Batman szárnyának szélé, tabletták egy pohár mellett, egy kapucni nyílásának oválisa, a macskám szemei félig egy muskátli takarásában. Jeleimet a mindennapiból választom ki, alkotói módszerem kiindulópontja a mindennapi történések megfigyelése, alkotói módszerem „ugródeszkának használja az elsőként megjelenő hangot”.¹

¹ John Cage: A csend, Jelenkor Kiadó, Pécs, 1994
Előadás a valamiről, 87. oldal

FESTŐMŰVÉSZ SZAK

Kocsis Ágnes

”Lightroom”

Műegyüttes, vegyes technika, 2016

Diplomamunkám egy általam kialakított, számomra montázsként értelmezett ábrázolásból indult ki. Az öt tagú festménysorozatból, kettő nem a falon helyezkedik el, hanem kiemelve a többtől, néhol teljesen eltakarva őket lóg a térben. Ezzel célom, két egymással ellentétesnek mondható ”világ” szembeállítását volt, mivel diplomamunkám tematikájában fontos szerepet játszik a természetre utaló és a mesterséges közeg viszonya, valamint a technikai kép és a festmény kapcsolata. Elkészítésükkor törekedtem egy formailag és színileg redukált ábrázolásmódra, egy letisztult képi rendszer bemutatására. Festményeimben a fotózás gesztusára reagálok. Azt a dimenziót szeretném megjeleníteni, amivel egy fotós nem operálhat, kiemelve azt, hogy mint festő megtehetek olyan módosításokat, kiemeléseket, amiket a fényképezés technikájával megvalósítani nem tudok. A fotózásban keresett motívumok, képkivágás, geometrikus elrendezés hatással lettek a festézetemre. A fotózásban szerzett tapasztalataimból kiindulva próbáltam festészeti technikákkal megvalósítani egy általam választott témát. A számomra kedves természetábrázolást két irányból közelítem meg. Az egyik egy úgynevezett érintetlen, ideális táj, és a másik egy ember által előre kivágott, fogyasztásra természetett növény összeválogatása egy műanyag tálkában, semleges háttérben. A néző így köztük lépve egyik oldalról szemlélheti az általa létrehozott illetve fenntartott természetet és megfordulva a tőle függetlenebbet.

FESTŐMŰVÉSZ SZAK

Mráz Judit

Cím nélkül

1. Cím nélkül, 150x120 cm, olaj, vászon, 2015

2. Cím nélkül, 150x120 cm, olaj, vászon, 2015

A festmény valósága és az érzékelhető valóság kapcsolata foglalkoztat, a kettő párhuzamba állítása egymással, egy lét és nem lét közötti állapot találkozása. E kettő szerves egészként való működése, mely létrehoz egy időn és téren kívüli valóságot. Ami igazán érdekel, az a látható világ mögötti valóság érzékelése, mely csak az igazság megértése által lehetséges. De talán, ha nem keressük a valóságot, hanem lemondunk róla, realitássá válik. Ugyanakkor a festés során a látható világból kiindulva próbálok megjeleníteni egy érzést. Ennek megnyilatkozására, vagyis festészeti inspirációként a táji környezetet találtam a legmegfelelőbbnek, mivel ebben érzem a leginkább felszabadulva magam, és a legközelebb a mindenséghez. Egyfajta szabadságot keresek, ami mentes a zárt rendszerektől. Úgy gondolom a természeti erőkben, jelenségekben megvan minden, ami kifejezheti egy ember mikrokozmoszát.

Ezekben a festményekben olyan rejtett erőket szeretnék felszabadítani, ami kivetítése egy lélektani folyamatnak a természet segítségével által. Azt is mondhatnám, hogy egyfajta belső tájak ezek, melyeken keresztül megelevenedik egy pillanatnyi állapot vagy folyamat.

FESTŐMŰVÉSZ SZAK

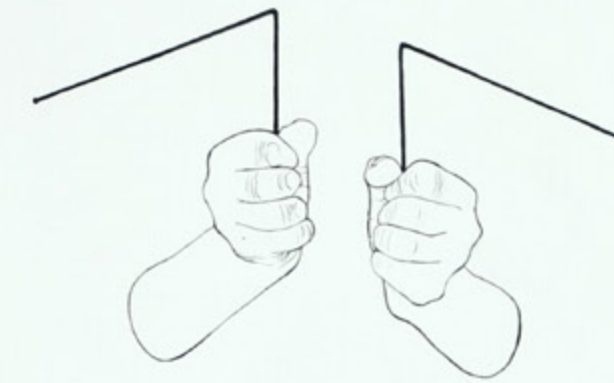
Rácz Noémi Katalin

1. Az indikátor, olaj, vászon, 150x200 cm, 2016
2. Két lépés a folyóba, olaj, vászon, 140x160cm, 2015
3. 23 méter mély kút, akril, olaj, ceruza, vászon, 195x155 cm, 2015

Mindig úgy képzeltem, hogy a művész egy kifinomult érzékekkel megáldott indikátor. Képes tapasztalatait transzformálva, az értelmet s az érzelmeket megmozgatni a teremtést imitálni. Én is valami hasonlót érzek. A világból befogott információkat, érzeteket bemérem, elemzem, raktározom, majd új formát adok nekik, kapcsolatokat keresek köztük. Megérteni a megérthetlent, felfedni valami titkot-szándéka hajt. Úgy hiszem, hogy a művészet és az alkotás az önállóságról, a megállapítás, a döntés és a kinyilvánítás képességéről szól. Valamint arról: hogy képes vagyok magamra venni egy problémát, ráfókuszálni, a benne rejlő potenciákat felfedni, majd azt mások számára is nyilvánvalóvá tenni, képpé formálni.

Diplomamunka: Az Indikátor

Az indikátor = jelző, mutató, mérőműszer vagy színváltozása révén jelző tulajdonsággal bíró anyag. A címmel elsősorban saját szerepemre, feladatomra, pozícióra reflektálok /mintegy metafora a művész szóra/. A műegyüttes olvasható akár egy enciklopédia szócikként is, amelyben egy csokorba vannak szedve a kapcsolódó gondolatok /kulcsszó = víz/.

ALKALMAZOTT LÁTVÁNYTERVEZÉS BA

Dabóczy Noémi

Térey János: Jeremiás, avagy az Isten hidege
Díszletterv, bábterv, 2016

Díszletterv:

A díszlet a Nemzeti Színház színpadára készült, a színház technikai adottságai miatt. A színpad négyzet alakú középső területe süllyedőkből áll, ez különleges szerepet tölt be a díszletben. A nézőtér is a színpadon foglal helyet, a nézők a süllyedő rendszer külső sávján, körben ülve nézik az előadást. A vasból készült emelvény középre, a teljesen leengedett süllyedőkre épül föl a színpad magasságában. A színészek kezdetben, az darab első öt jelenetében az emelvény polikarbonát lemezekkel fedett felületén játszanak. Az előadás csúcspontján, az első gyilkosság jelenete után a nézőtér lesüllyed, és a következő három szín már a süllyedők felületén, az emelvény alatt játszódik. A trégerre rögzített, lógatott három szint nem játszó felület, azt hivatott jelezni, hogy egy álomban vagyunk, a végtelen ugyanolyan állomásokat bejárva kísérjük Jeremiást egyre mélyebben elméjének rétegeiben. A jelenetek közötti átkötésre a kép elsötétülése, és alulról fölfelé távolodó szerelvénnyel szolgál, mintha mindannyian egy végtelen vertikális metrójáratban ülnénk, melyben az előadás végén egyszer csak a falba ütközünk - ahogyan Jeremiás élete végéhez érkezik.

Bábterv:

Az előadás álomszerű irrealitását erősítendő a Jeremiáson kívüli szereplőket mind báboknak terveztem meg. Mindannyian csak a főszereplő emlékei, nem hús-vér emberek, csupán azoknak árnyképei. Ezek az árnyak arcokként, lebegő fejként léteznek Jeremiás elméjében, melyeket semleges ruhájú bábszínészek mozgatnak. A különböző karakterű és méretű fejek képesek beszélni, grimaszolni, akár egész finom mimikára is. Egy szereplőt, Dr Pereszlényi Gyulát készítettem el, a többiekéről vázlatként agyagfejeket mintáztam. Pereszlényit, a tanszékvezető docenst először agyagból készítettem el, majd erről gipszből negatívot készítettem, melybe egy különleges, színházi arcprotézisekhez kifejlesztett poliuretán habot öntöttem. Ez az anyag teszi lehetővé azt a rugalmasságot és tartást, amire a mozgatáskor szükség van. Az arc belülről, damilok és fémkarikák segítségével torzítható, szája muppet technikával mozog.

ALKALMAZOTT LÁTVÁNYTERVEZÉS BA

Tóth Barbara

Térey János: Jeremiás, avagy az Isten hidege
Jelmezterv, 2016

Térey János: Jeremiás, avagy Isten hidege c. művéhez terveztem jelmezeket. A dráma egy nyomasztó, apokaliptikus vízió, melynek egyik jelenetében különböző évszázadokban elhunyt karakterek tűnnek fel. Az itt látható kosztüm az egyik halott, Maluska Dorottya ruhája. A történet szerint az asszony 1831-ben halt meg, kolerában. A holtak által felvonultatott korok különböző öltözködési stílusokat is takarnak, ezt mindenképp szándékomban állt visszaadni. A jelmez egyik része tehát, mely minden halottnál egyéni, utal a korra, melyben viselője élt. Ehhez szürke, áttetsző anyagokat használtam, majd az egész öltözéket öregítettem, hogy minél elnyűttebb hatást érjek el. A jelmez másik része minden holt léleknél ugyanaz, egyfajta uniformisként szolgál, a fekete lakkbőr köpeny. Mivel a színpadon ekkor együtt szerepelnek élők és halottak, fontosnak tartottam, hogy vizuálisan elkülönüljenek egymástól. Ez a köpeny a mellkason bordakosarat, hátul csigolyarendszert idéz. Bőrfelület sehol nem marad fedetlen. A darabból kiderül az is, hogy minden karakter valamiféle fulladás következtében lelte halálát. A mellkason megjelenő vörös rátét erre reflektál.

LÁTVÁNYTERVEZŐ MŰVÉSZ MA

Csuzda Kitti

Goethe: Faust
Márta, testbáb
drót, textil, háló, 2016
Konzulens: Orosz Klaudia

Mesterszakos diplomám témájának Goethe Faustját választottam, ehhez terveztem díszletet és bábokat. Látványában egy olyan világ megteremtésére törekedtem, ami Faust szemszögéből szemléli az őt körülvevő világot. Konceptióm központi gondolatai a kiábrándultság, a dualitás, a kontrasztok kifejezése volt, mind a díszletet, mind a bábokat tekintve. Faustnak az emberi természetből és korlátaiból való kiábrándultságát a bábok látványával is hangsúlyozni akartam, nem csak a szövegben hagyatkozva erre az állapotra. A végső terv kidolgozását hosszas keresgélés, kísérletezés előzte meg, ezután döntöttem az ember karakterek drótvázis, hálóval befedett testbábok megalkotása mellett. Méretük és alakjuk emberszerű, arckarakterük enyhén karikírozott, amik kifejezik az emberi mivoltukat, ugyanakkor a hideg fém, illetve fémhatású anyagok alkalmazásával ennek ellentété is magukon hordozzák. Tehát egyszerre van jelen egy humánus vonás, illetve egy ettől eltérő, alkotott, robotszerű jelleg, Faust véleményét ábrázolva az őt körülvevő embereket.

LÁTVÁNYTERVEZŐ MŰVÉSZ MA

Bobor Ágnes

Jelmez Goethe: Faust I. c. drámájához
2016

Az elkészített jelmezen a Walpurgis-éj jelenet jelmez-motívumai jelennek meg. A boszorkányszombat szereplőit táncosokként ábrázoltam egy látomásos jelenetben. A látomást a romantikus ihletettségű jelmezek is hangsúlyozzák. A jelmezekhez sötét és világos, súlyos és könnyű, lágy és merev anyagokat helyeztem egymás mellé. Motívumaiban a díszlet fémes világához kapcsolódik, a felhasznált anyagokkal is, mint a merev, fémszálal organza, melyet a lágy esésű sötét műbőr egészít ki.

LÁTVÁNYTERVEZŐ MŰVÉSZ MA

Szakács Ferenc

F. Dürrenmatt: A nagy Romulus díszletterve
Makett 1:33-as léptékben, 2016

Díszletemet a Miskolci Nemzeti Színház Nagyszínpadára tervezem. A színpadot egy kifordított dombormű uralja, melyen egy reneszánsz palota homlokzatának lenyomata látható. Ez egy torzult scenae frons-on foglal helyet. Ellentétes rendszer és öntőforma egyben. A negatív plasztika egyaránt képes érzékelteni domború és homorú struktúrát a megvilágítástól függően. A világítás nem fókuszál a szereplőkre, hanem kísérletet tesz a nap járásának a lekövetésére, színhőmérsékletének változásaira, megszüntetve a látványdinamika illúziókeltését a színpadon.

“A Dionüszosz-színház harmonikusan ágyazódott a tájba. A néző messzire kitekinthetett a látványosságon túlra; háta mögött pedig ott magasodott az Akropolisz. A középtengely északnyugat-délkeleti irányban húzódott, így, ha a játék kora reggel kezdődött, a szkéné épülete hosszú árnyékot vetett az orkhésztrára, a khoreuták pedig ellenfényben álltak. A nap folyamán javultak a látási viszonyok, ám délután a felső sorokból ismért élesen kirajzolódó árnyék vetült az orkhésztrára.”

Ennek illúzióját kőszínházban, keret- és dobozszínpadon kísérlem megvalósítani. Humbert Camerlo megkísérelte a diffúz fények megjelenítését 2010-es Figaro házassága című előadásában, a Párizsi Operában, ahol Figaro egy napját lineáris fényváltozásokkal követhettük végig. A Romulus világítását is hasonló rendszerben mutatnám be, felgyorsult napszakváltásokkal. A homlokzat úgy válik komikus-sá, hogy a térbeli rövidülés itt ellentétes - a hozzánk közelebbi ajtók már csak tyúkok számára válnak járhatóvá. Romulus campaniai villáját egy olyan árnyékbirodalomként jelenítettem meg, ami a reneszánsz keretszínpados díszletek törvényszerűségeinek ellentmond, így alakítva ki egy olyan nyugtalanító világot, amelyben közben egy komédia játszódik.

KÉPZŐMŰVÉSZETI RESTAURÁTOR SPECIALIZÁCIÓK

Erdős Alexandra

Szent család a kis Keresztelő Szent Jánossal és Szent Péterrel témájú festmény
restaurált állapot
Kalocsai Érseki Kincstár

A hordozó hátoldalára ragasztott merevítőkeret feszültséget okozott a fatáblában, ezért középen egy bélsugár irányú repedés keletkezett. Az UV-lumineszcens felvételeken számos korábbi esztétikai beavatkozás nyomai látszott. A műtárgyat mindegyik szélén csonkították. A röntgen-radiográfiás felvételen kimutatott kovácsoltvas szegek elhelyezkedése egy korábbi, szegekkel rögzített keresztmerekítőre utalhat. A feltárás dimetil-formamiddal, Alkonek, majd lakkbenzin áttörléssel történt. A festményen lévő hiányokra enyves krétás tömítés került. Az aláfestés Schmincke akvarellal, míg az apró függőleges repedések kitöltése Linel gouache festékkel készült. A lakkozást csökkentett olajtartalmú olaj-gyanta retus követte. A korábbi merevítőkeret helyén egy speciális rugós szerkezet teszi lehetővé a tábla mozgását, minden irányban. A táblában keletkezett ív megmaradt, ez biztosítja a faanyag nyugalmi állapotát.

Témavezetők: Forrai Kornélia, Menráth Péter DLA
Konzulensek: Tuzson Eszter DLA, Vihart Anna DLA

KÉPZŐMŰVÉSZETI RESTAURÁTOR SPECIALIZÁCIÓK

Kóródi Katalin, Márk Zsófia

Két, a ráczkevei műhelyből (1765-80) származó ikon restaurált állapot
Szerb Egyházi Múzeum, Szentendre

A 2015-16-os tanév folyamán az egyetemen restaurált ikonok méretükből adódóan, valószínűleg csókoló ikonok voltak. A fatáblákat az orosz ikonokra jellemző ellentétes irányból besüllyesztett keresztmerezítőkkel látták el. Ez erősíti a stílusjegyek alapján történt feltételezést, miszerint az ikonok orosz-ukrán hatás alatt készülhettek. A restaurálás során először az elsárgult, védelmi szerepet betölteni már nem tudó lakkréteg került eltávolításra, majd az ikonok hiányzó sarkai lettek pótolva. Ezután került sor az esztétikai helyreállításra, akvarell aláfestést követően beilleszkedő olaj-gyanta retussal.

KÉPZŐMŰVÉSZETI RESTAURÁTOR SPECIALIZÁCIÓK

Agárdi Fanni

Jankovits Gyula Libatolvaj c. szobra

1891/1905

Budapesti Történeti Múzeum- Kiscelli Múzeum

A Libatolvaj Jankovits Gyula (1865 -1932) szobrászművész legismertebb alkotása, amely sokáig ugyan előkelő helyen díszelgett, ugyanis 1891-ben a budapesti Műcsarnok karácsonyi kiállításán maga a király szeretett bele és vásárolta meg, később pedig Ybl Lajos, a budai királyi palota várkapitánya javaslatára faragták ki márványból a gipszmintáját Carrarában, a Paolo Triscornia cég üzemében, s 1898-tól egészen 1911-ig a palota különböző épületrészeit díszítette, azonban a II. világháború ennek a szép karriernek egy csapásra véget vetett, a szobor megrongálódott, s csaknem hét évtizeden keresztül az enyészet martalékeként várt jobb sorsára. Először egy kőanyag-depóban, majd a Budapest Galéria Lajos utcai kertjében hevert, míg kezelésébe nem vette a Képzőművészeti Egyetem szoborrestaurátor műhelye, s a Budapesti Történeti Múzeummal való együttműködés keretében újjá nem született. A helyreállítás sokrétű szakértelmet igénylő folyamat volt, a szobor torzójának szakszerű konzerválásától és megtisztításától kezdve a hiányzó részek vázának elkészítésén és agyagból való felépítésén keresztül, amelyhez a mintát korabeli fotók szolgáltatták, a gipsz negatívok és pozitívok elkészítéséig, majd a kész rekonstruált elemeknek a végleges helyére való illesztéséig (amelyek bármikor eltávolíthatók, láttatva a szobor eredeti maradványát).

Forrás: artnews.hu

Konzulensek: Káldi Richárd, Szemerey-Kiss Balázs

IPARMŰVÉSZETI RESTAURÁTOR SPECIALIZÁCIÓK

Németh Norbert

Balkáni puska (džeferdar)
18-19. század

Vas, sárgaréz, ezüst, diófa, gyöngyház, ón, teljes hossz: 1510 mm
Hadtörténeti Intézet és Múzeum, Budapest, ltsz.: 1393/PU

Kép forrása: Magyar Nemzeti Múzeum, Megmentett műkincsek 2016 kiállítás

IPARMŰVÉSZETI RESTAURÁTOR SPECIALIZÁCIÓK

Szilágyi Veronika

Gundel tál
1907, Budapest, Bachruch ezüstárugyár

Részben aranyozott ezüst, zománc, filigrán, gyöngy, almandin smaragd, magasság: 63 cm
átmérő: 80 cm
Iparművészeti Múzeum, Budapest, ltsz.: 63. 588.1.

Kép forrása: Magyar Nemzeti Múzeum, Megmentett műkincsek 2016 kiállítás

IPARMŰVÉSZETI RESTAURÁTOR SPECIALIZÁCIÓK

Perger Andrea

Miseruha

17. század

Selyembársony, aranyozott ezüst, ezüst fémfonalas hímzés 103×74×10 cm
Iparművészeti Múzeum, Budapest, ltsz.: 11098

Kép forrása: Magyar Nemzeti Múzeum, Megmentett műkincsek 2016 kiállítás

TERVEZŐGRAFIKA SPECIALIZÁCIÓ

Ács Attila

Az Ismeretlen Antall
animáció és plakátsorozat, 2016

Diplomamunkám témája Antall József életét feldolgozó két részes dokumentumfilm animációs fejezeteinek az elkészítése. Céloom egy olyan vizuális világ felépítése, amely együtt él a dokumentarista film műfaji sajátosságaival, ugyanakkor azon túllépve megfoghatóbbá teszi a történetek érzelmi összetevőit. Továbbá az animáció a technika által nyújtott szabadabb művészi kifejezésnek köszönhetően, bemutassa a megtörtént események többrétegűségét, belehelyezve a nézőt az akkori világ rendjébe. Terveim között szerepelt az animáción túl a projekt vizuális összefogása és felépítése plakátok formájában.

TERVEZŐGRAFIKA SPECIALIZÁCIÓ

Béres Brigitta

Kiragadott sorok – Emlékezet torzulás (I–III)
kiadvány, üvegtárgy, plakátok, 2016

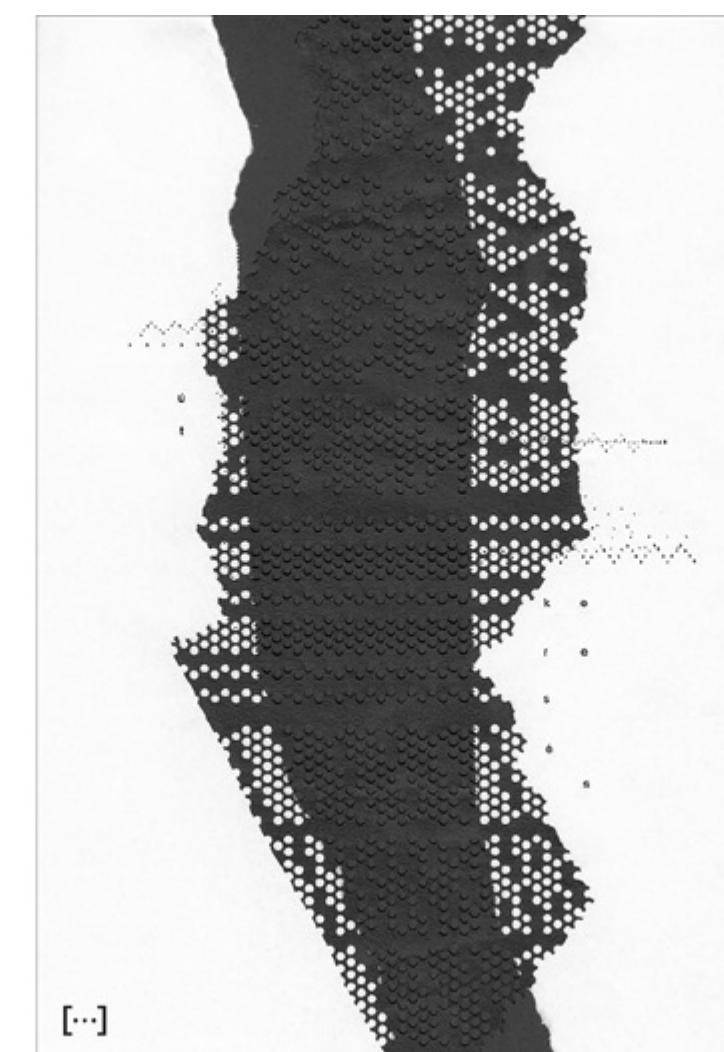
A diplomamunkámban az emlékeknek a képlékenységét, többnézetűségét, törékenységét, illékonyágát, elmúlását, illetve az emlékezet és az idő viszonyát szeretném megragadni. Szent Ágoston Vallomásiban a 10 és 11-es könyv fejezeteiben az emlékezésről és az időről értekezik, ezeket a szövegeket választottam inspirációul, és dolgozom fel a grafikai munkákban.

Azért választottam szöveges tartalmat a munkáknak mivel az írás az egyik legősibb az emlék, a gondolat, a múlt megőrzésére vagy a jelen rögzítésére szolgáló találmány. Az olvasás és szövegértés mégsem alkalmas arra, hogy az írott formát tökéletesen kódolja. A szövegek kiragadhatóak, áthelyezhetőek, idézhetőek, stílusilag keverednek, egymásra hatnak, intertextuálisak. Eleve magukban hordozzák a torzulás lehetőségét. A Szent Ágoston szöveg a vallásos töltet miatt egy nemesebb, emelkedettebb szintre helyezi magát a választott témát, valamint az emlékezést a lélekkel, a létezéssel, az idővel és Isten jelenlétével hozza összefüggésbe. Ágoston szerint az emlék a tudatnak az időtapasztalata. Az emlékezés: jelen a múlttól, a szemlélet: jelen a jelenről, a várankozás: jelen a jövőről.

Szent Ágoston vallomásainak 10. és 11. könyvéből idézek fejezeteket, melyeket egy egyedi könyvben kivitelezek. A könyv szerkezete, utal a létezésre és a lélekre, mint ahogy a tartalma is. A könyv egy emberöltőt dolgoz fel, amire az oldalszám is utal. A 2014-es európai átlagéletkor (férfit és nőit is összevetve) 80,3 év, így a könyvet 80 oldalra terveztem. A könyv borítóján szereplő [...] jelben lévő három pont utal az időre, azaz a múltra, a jelenre és a jövőre, vagy a születésre, a jelenre és a halálra, illetve idézetben megjelenő kapcsos zárójelre asszociálva a szöveg hiányára, kiragadottságára is. A könyv első lapja egy fehér ponttal indul, amely a lélekre utal. A könyv elején és végén a keret/lyuk az életbe és a halálba való átjáróként is felfogható, de utalhat az emlékek hiányára is. A könyvben szereplő lyukaknak és a tördelésnek is szerepe van. A tördelés és a lyukak száma, mérete és a szöveg olvashatósága az emberi élet fordulópontjain kicsit megváltozik. (7, 21, 33, 41, 51, 65, 81) Élettörténetünk ezen dátumaihoz kötődő oldalak vagyis ívek a gerincen is jelölve vannak.

A könyv formátum, a linearitása, vagyis a szöveg olvasása mentén egyirányba való haladása alkalmassá teszi, hogy a lyukakon a múlt és a jövő a jelenbe átderengjen. A hiány, ami épít, alkot és megszüntet. A nincs, ami van – az élet paradoxona.

A könyvet plakátokkal és egy üveg grafikával kísérem, melyben szintén a szöveg hiányával, töredezettségével, eltüntetésével, az anyag felületével és a résekkel, hézagokkal komponálok.

TERVEZŐGRAFKA SPECIALIZÁCIÓ

Novotny Dóra

Lakó-Társas
társasjáték, papír, fa, 2016

A Lakó-Társas játék helyszíne egy budapesti társasház, melyben 3-6 játékos albérlőként él. A játékosok célja az, hogy megszervezhessék saját bulijukat a tetőterazon. Ahhoz, hogy ez tökéletesen sikerüljön, össze kell gyűjteni az összes buli-kellékkártyát. A feladatot nehezíti a Házinéni, aki minden körben meglátogat valakit. Ekkor egy-egy problémás szituációra kell a Lakóknak megoldást találniuk, saját "titkos fegyvereiket" felhasználva. Ahogy halad előre a játék, úgy váltja fel a fantázia a racionális gondolkodást. A játék ugyan valós helyzetekre épül, de akadnak képzeletbeli problémák is; a játék segít azonosulni a szerepkártyákon megjelenő sztereotíp csoportokhoz tartozó tagok külső és belső viselkedésmintáival, személyiségjegyeivel, miközben tudatosul a játékosokban, hogy ebben a fiktív világban csak a fantázia és humor szabhat határt. Minél kreatívabb a megoldás, annál nagyobb az esély a győzelemre.

TERVEZŐGRAFIKA SPECIALIZÁCIÓ

Szalay Mária

Nemléted hangja
válogatott japán versek 2016

Munkámban a hagyományos japán verseknek az érzésvilágát szerettem volna megjeleníteni. Itt nem egy egyszerű illusztrációs verskötetről van szó, hanem egy művészkönyvhöz hasonló megformálásról mely vegyes technikájú, illusztratív, ugyanakkor konkrét formai kötöttségektől mentes hangulatképekre épül. Ha szemre vételezzük a versek inspirálta kompozíciókat világossá válik, hogy egy transzcendens világba léptünk, (legalábbis vizuálisan), ahol nem léteznek a konkrét formák, nyelvek, jelentéstartalmak, ugyanakkor minden összetevő jelen van ahhoz, hogy ezek létrejöhessenek. Így integrálódnak a betűk, sorok, de nevezhenénk a szöveget akár részecskéknek is melyek nélkülözhetetlenek, hogy összeálljon a rendszer. Ahogy valami meghal, valami más újjászületik. Áttetsző és lebegő, ugyanakkor súlyos és félelmetes is.

KÉPGRAFIKA SPECIALIZÁCIÓ

Mondik Noémi

„Opener - Idősebb úr azt üvölti a Király utcai Penny Marketben, átverték, mert nem is akciós minden, mire egy alkalmazott hölgy kedvetlenül azt feleli, őt elviheti olcsón vasalható gyöngy, 98×98 cm, 2016

Demonstration of higher value - Kölcsön akartam kérni egy fogót a szomszédból, mert nem bírtam kiszedni a régi vécéülőke törött zsanérját, de minden udvarias, ám határozott tiltakozásom ellenére átjött egy idegen villanszerelő, hogy megoldja helyettem, továbbá ragaszkodott hozzá, hogy felrakja az újat is, de rosszul rakta fel és miután végre elment le kellett szednem és újracsinálnomvasalható gyöngy, 122,5×98 cm, 2016

Nonversation - Fiatal férfi kutyája nincs tekintettel gazdája ismerkedési szándékára vasalható gyöngy, 98×98 cm, 2016

Diplomamunkám egy három darabból álló sorozat, az egyes elemeket számítógépen terveztem, majd vasalható gyöngyből raktam ki. Egy pixel egy gyöngynek felel meg, összesen 130 000 darabot használtam fel. Előzménye 2011 óta folyamatosan bővülő, jelenleg több mint 100 digitális képből álló, Microsoft Paintben rajzolt sorozatom. Témája hétköznapi, főleg budapesti jelenetek. Régóta foglalkoztatott ezen rajzok mozaikba való átültetésének gondolata, ám végül hasonló, de sokkal testhezállobb eljárás mellett döntöttem. Akárcsak a Paint, a vasalható gyöngy is rendkívül széles körben elterjedt, könnyen hozzáférhető technika. Érdekesnek találom a művészet és hétköznapi élet egyesítésének a modern törekvések kezdetétől jelenlévő problémáját, témát és technikámat többek között a pop art törekvéseit szem előtt tartva választottam.”

KÉPGRAFIKA SPECIALIZÁCIÓ

Szita Barnabás

Oculum Videntem Omnia
szitanyomat, 2016

Az Oculum Videntem Omnia (Mindent Látó Szem) c. munkám olyan 5 darabból álló szitanyomat sorozat, aminek az alapját egy drónfotó-munka képezi. Különböző vallások templomait, szentélyeit kerestem fel és azok kupoláiról fényképeztem felülnézeti képeket, majd ezekből készítettem grafikákat. Ennek a munkának a gondolatisága három pilléren áll: a drón mint médium használatán, a mindent látó szem szimbolikájának metaforaként való megidézésén, illetve a közegen, melyre mindent vonatkoztatom – egy szimbólumon – a kupolán keresztül.

A drón olyan személyzet nélküli légi jármű, amit elsősorban hadászati célok hívtak életre. Hiába léteznek hasznos tulajdonságokkal felruházott, civil felhasználású kistestvéreik, ezek a harci robotok több, mint 10 éve sikerrel szerepelnek élet-halál kérdésekben döntő bevetéseken. A drónnal készített kép tehát, a technika használata miatt, olyan jelentésrétegeket aktivál egy általa készített képben és olyan asszociációkat kelt, amelyek a megfigyelő, megsemmisítő szándékkal közelítő perspektíva szemszögét jelölik ki.

A drón mindaddig soha nem látott perspektívája azonban megtestesít egyfajta pozitív nézőpontot is, ahonnan nézve minden egyenlőnek látszik, ami minden különbséget szublimál és lentről fontosnak tűnő, sokszor ellenségeskedésekre okot adó differenciát egyetlen, jelentés nélküli síká lapít. A mindent látó szem szimbóluma azért is azonosítható a drón szemszögével, mert egyszerre jelenik meg benne Isten örökdő, a teremtésre egyetlen nagy egységként néző tekintete a pusztító és megfigyelő nézőpontjával.

A kulturális közeg, melyre rátekintünk ebből a perspektívából, mi magunk vagyunk a különböző világlátásainkkal, értékrendjeinkkel. Az építészeti ikonológiában a kupolák égmodellek, azaz arra hivatottak, hogy szimbólumai legyenek az égboltnak és valamiképpen azt mutatják meg, hogy az adott vallás hogyan látja az eget (hogyan gondolkodik a transzcendenciáról). Ez a projekt felülről néz a kupolákra, tehát arra a kérdésre keresi a választ, hogy az ég hogyan lát minket?

E felsorolás egységes és szimbolikus felvonultatása az emberiségnek. Az eltérő formák innen nézve és egymás mellé téve képileg csupán valami azonosnak lesznek egyes mintázatai. Napjaink történései különösen sürgetik egy olyan nézőpont felmutatását, ahonnan különbözőségeink helyett inkább azonosságainkra irányíthatjuk a figyelmünket. Ugyanakkor mindez nem valamiféle összemosása az identitások alapjául szolgáló kulturális sokféleségünknek, csupán egy olyan perspektíva felmutatása a cél, ahonnan nézve bizonyos dolgok egyáltalán nem relevánsak.

KÉPGRAFIKA SPECIALIZÁCIÓ

Sztefanu Marina

Ferde színpad

eszközkészítés

hazugság

játék (Számold meg hány flamingó van a képen!)

hiedelemvilág, mitológia és vallás

A diplomamunka kiindulási pontját egy számomra ismeretlen, viharvert családi fénykép adta. Egy férfi és egy nő látható rajta, három fiú, egy kislány és a háttérben pedig egy lenyúzott leopárdbőr. A fotóról kiderült, valamikor az 1910- 20-s években készült, Kelet- Afrikában, ahol az epiroszi déd-nagyapám lett molnárfiúból az épülő vasúthálózat egyik állomásfőnöke. Így alakult, hogy a képen látható egyik kisfiú, a nagyapám, akit személyesen is ismertem, a szavannán töltötte élete első tíz évét, a többi görög, francia, olasz és afrikai gyerekekkel. Szép és büszke mítoszokat adva a család történetében, ahogy az izzó rózsaszín naplementében a zsiráfok és struccok között járnak a zorbát, karöltve a többi nemzet fiaival és lányaival, minden különbözőség ellenére, felépítve a csillogó multikulturalista színhátékot.

Az események valódi megismerése egyre bizonytalanabbá vált, hiszen a saját identitásuk iránt részrehajló szakirodalmak más és más lehetséges történelmet állítottak fel, az amúgy térben, időben és hozzáállásban is idegen, távoli vidékről. Így, hogy ne bocsátkozzam moralizáló, meglehetősen naivnak tűnő légvárak felépítésébe, igyekeztem általánosabb kultúrantropológiai szempontból megközelíteni, miért támadható a szélsőséges multikulturalizmusba vetett hitem, illetve miként tudom mégis igazolni a különböző közösségek együttműködésének lehetőségét. Bár nem lehet kijelenti olyan dolgokat, amely minden népre, közösségre érvényesek lehetnének, de mégis vannak, amelyek majdnem mindenkire jellemzőek. Többek között mindannyiunknak van felépített hiedelemvilága, mitológiája, készítünk eszközöket, játszunk és hazudunk. A kulturális univerzálék megengedik a kölcsönösség lehetőségeiben való elkalandozást.

A díszlet, a makett képes különböző világokat, helyszíneket, utópiákat megidézni, ütköztetni, összekapcsolni tértől és időtől függetlenül. Egy ferde színpadon a színészeknek idomulniuk kell az állandó dőléshez testtartásukkal, mozgásukkal, de közös játékuk működhet. Az alkalmazkodás és kölcsönösség lehetőségei, ellenben a családi történet és a történelmi igazság hamis patetikussága, ferdesége, ezekben az aktív terekben egybeépül.

Fotót készítette: Lakosi Krisztián
játék (részlet)

KÉPGRAFIKA SPECIALIZÁCIÓ

Vidra Réka

B_R_CS_Y T_R_M ©

bolt / webshop, változó méretek, 2016

A múzeumi ajándékoltban, a művészet intézményrendszerének ebben a furcsa féregnyúlványában egészen nyíltan manifesztálódik a művészet totális kommercializálódása: összeházasodik itt az „alacsony” és a „magas” kultúra, a műalkotások textilmintákká válnak, és az is hazavihet magával egy kicsit a műtárgyból, aki valószínűleg soha az életben más módon nem engedhetné meg magának a birtoklását. Szándékai tiszták és őszinték: nem titkolja üzleti célját, nem próbál meg úgy tenni, mint ha el akarná vagy el tudná kerülni a piaci terméké válás lehetőségét (egy műalkotással szemben például.) Az általa kínált tárgyak pedig a lehető legnagyobb mértékben támasztják alá a műalkotás benjamin értelemben vett auravesztését.

Ezen szimbólumteremtő ereje, összegző képessége miatt választottam a múzeumshopot, mint jelentéget diplomamunkám tárgyául, így néhány tulajdonságát az én munkámra is örökíti: egyrészt nem kívánja eljátszani, hogy képes lenne kivonni magát a fogyasztói társadalomból, és művészet mint művészet létezni, sőt, termék mint termék létezik, hiszen a mű egyes darabjai megvásárolhatóak.

Ennek ellenére műalkotásként értelmezendő, hiszen minden egyes, a boltban található tárgy eredeti, számozott példány, multiplika, (tanúsítvánnyal rendelkező.) A számozott darabok a sokszorosítás és sokszorosíthatóság problémáit is felvetik, bárki birtokolhatja a mű egy részét, de az egészet nem. Az egyes tárgyak megtekinthetőek, tanulmányozhatóak, megvásárolhatóak a B_R_CS_Y T_R_M © webshopjában is, melyet a következő címen lehet elérni:

www.barcsayterem.myshopify.com

SZOBRÁSZMŰVÉSZ SZAK

Berkes Ádám Csanád

- 1, hungarocel, poliészter gyanta, 140x90x80cm, 2016
- 2, hungarocel, poliészter gyanta, 160x140x90cm, 2016
- 3, hungarocel, poliészter gyanta, 150x120x40cm, 2016

A diplomamunkám, több nagyméretű, ipari alkatrész szobrászi megjelenítését vizualizáló szoborcsoport. Első ránézésre ezek a tárgyak valamiféle konkrét alkatrészeknek tűnnek, de mivel méretüket és anyagukat tekintve jóval eltérnek az általunk ismert valódi alkatrészektől, ezért a néző hamar felméri, hogy önálló műtárgyakat lát. Valójában csak a kiindulópontjuk egy-egy konkrét alkatrész, melyeket a forma létrehozásánál használtam fel: az alkatrészek egy-egy konkrét részletét, sziluettjét felhasználva új forgástesteket hoztam létre, melyeket tovább alakítottam az arányok változtatásával, és a test csonkolásával. Ügyeltem arra, hogy az ipari jelleget maximálisan megtartva hozzam létre a végleges formákat.

SZOBRÁSZMŰVÉSZ SZAK

Leitner Levente

Hangulatmodulátor
vegyes technika, 2016

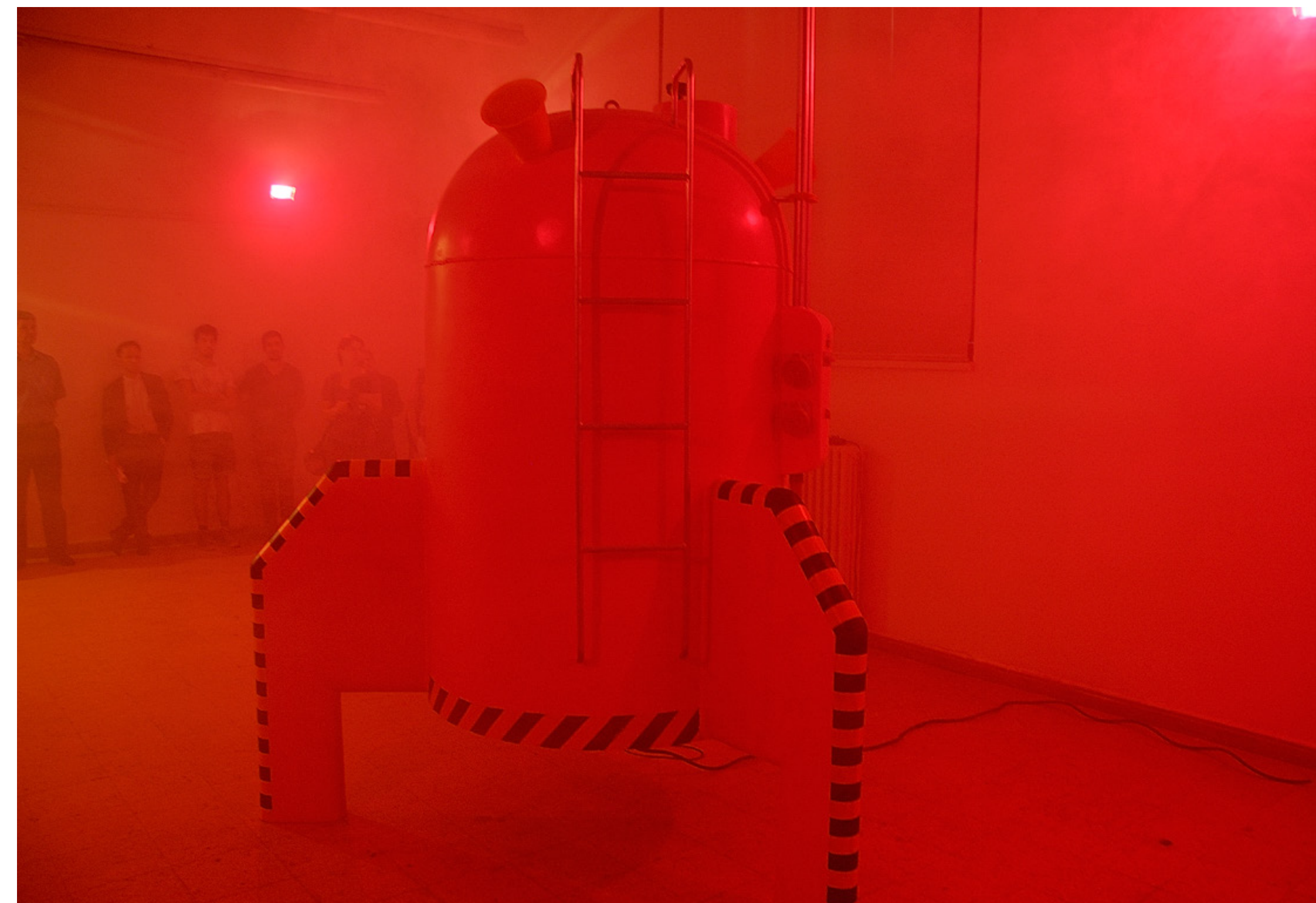
Egy rózsaszín gépezet a szélein a figyelmeztető darázscsíkozással, mely rózsaszín ködöt generál. A materiális tömeg lágy fényjelenséget produkál, mely egy teljesen banális életérzést szimbolizál. Mindezt megerősíti a konstrukció naiv, rajzfilmszerű megjelenése.

Ötvözi a kemény ipusztériális vonalat egy szívárvány póni rajongó kislány szobájá-nak színvilágával és kisöccse fröccsöntött játékrakétáival. Külseje akár a pop art-hoz is köthető. Itt azonban nem egy létező eszköz vagy tárgy (termék) újfajta megjelenítéséről, a művészetbe való átemeléséről van szó.

A szín- és formavilág esetleges hasonlósága csupán a populáris kultúra elemeinek használatában keresendő. Ráadásul nem a feladathoz általánosságban elismert anyagokat használom. Minden könnyen elérhető és festhető materiát alkalmasnak találok a munka prezentálásához. Talált alkatrészeket ugyanúgy be-
leépítek, mint teljesen fiktív elemeket. Ha éppen belefutok egy kész ipari vagy akár háztartási elembe, és az formailag társítható az elképzelésemhez, átalakításokkal, vagy azok teljes elhagyásával, az beépítésre kerül. A forma ilyen értelemben tehát befoglaló. Az eredeti vizuális koncepció csak ötletszerű, a gyakorlati munka közben folyamatosan változik, az arányok és a kívánt monumentalitás fokozása érdekében. Jelen esetben a hangsúly a reprezentatív méreteken van. Így a teremtett atmoszféra része lehet, nem veszik el a ködben. Mivel csak a burkolat hihető előadásáról van szó, a működő egységek sincsenek szem előtt. Szinte semmilyen gátat nem szab a belső szerkezet, ellentétben a kiindulásnak tekintett ipari formákkal.

A kiváltott belső válaszreakció igencsak kérdéses. A nézőből átélő lesz. Mivel a füst, ízesített is, furcsa vattacukor-hatást generál, ingerelve az érzékszerveket. Képzelnék magunkat egy fesztivál túlszűfolt táncsátrába, ahol az epilepsziás rohamokat is kiváltani tudó, intenzív fényjelenségek mellé mindent elfedő füstöt zúdítanak az arcunkba a hatalmas extázis elérésének érdekében. Ez az esetek nagy többségében hatékonyan működik, a befogadók nagy része ilyenfajta élményt vár. Akit viszont mindez bosszantóan érint, szintúgy kénytelen megélni a jelenséget, alkalomadtán gyors távozása pillanatáig.

A Hangulatmodulátor az előbbieken említett élményekből építkezik: megkísérli magasabb szintre emelni és áthatóan prezentálni életünk leggiccsesebb élményeit. Teszi mindezt géphez méltóan, időzített formában, folyamatosan újraaktiválva, végtelen monotonitást adva a jelenségnek. Egyszerre biztosítja a túlfűtött szerelem és boldogság ködét mindenki számára, s egyúttal fosztja meg befogadóit annak különlegességétől.

KÉPGRAFIKA SPECIALIZÁCIÓ

Megyeri Barbara

Szamszára

vegyes technika, 90x120x150 cm, 2016

Ha egy papírszalag két végét összeragasztjuk, körgyűrűt kapunk, melynek két oldala és két éle van. Ha 180 fokkal megcsavarjuk az egyik végét és így ragasztjuk össze, möbiust kapunk, amin végigfuttatva ujjbegyünket, azt láthatjuk, hogy immár egyetlen oldala és egyetlen éle van. A möbius kétdimenziós matematikai modell, a valóságban nem létezhet, ennek háromdimenziós leképezéseit láthatjuk mindig, hiszen ezeknek már van mérhető szélességük. (Még a papírszalagnak is.) Bizonyára sokan ismerik Escher möbius-szalagon vándorló hangyáit. Ez jó példa arra, hogy észrevegyük a möbius labirintusjellegét (olyan labirintus ez, melyen a tévelygő hangya még azt sem tudja, hogy olyan útvesztőben járkal, amelyben nem a falak, hanem a sík zártsága veszejt őt el). Így jött az ötlet, hogy hagyományos labirintust szerkeszték a möbiusra. A labirintus felülete és színe a betonépületekéhez hasonlít, így erős kontrasztot mutat a járataiban futó moha tulajdonságaival. A moha, mint a lélek tévelyeg a labirintus útvesztőiben, ahogyan mi is tesszük a nagyvárosok egyforma beton-labirintusaiban. Ennek a labirintusnak azonban nincs bejárata, sem kijárata, végtelenül fut a möbius testén, önmagába fordulva. A kijutás a felülemelkedéssel lehetséges. Méretét e szerint, a jó rálátás érdekében határoztam meg, ugyanis, tegyük fel, ha apró lények lennénk (mint a fent említett hangyák) vagy a möbius lenne óriási, már tekintetünkkel is könnyen eltévedhetnénk benne, így viszont esélyünk nyílik rá, hogy belássuk tereit. A moha szereti benőni a betonfelületeket, szinte bármin képes megkapaszkodni, és hosszú éveken át képes a kiszáradás ellenére életben maradni -- locsolás után kizöldül. A járatokba telepített élő moha időbeliséget kölcsönöz munkámnak: várhatóan benővi a teljes felületet. Ez a jövőkép feloldja az egymásra épülő, kettős labirintus bezártságának nyomasztó hangulatát, az organikus anyag végül legyőzi és bekebelezi börtönét. Munkám folyamatos gondozásra szorul, a mohát locsolni érdemes rajta.

Möbius-szal már régebben is foglalkoztam, és még régebben kezdtem el a mohával való kísérletezést. Diplomamunkám eddigi tevékenységeim szintézise. Olyan möbiust akartam létrehozni, amely a hagyományos vagy megszokott möbiusok után valami újat tud felmutatni, gondolkodásra készítené. A Szamszára címet adtam neki, ami az indiai kultúrkörben a létkörforratot jelenti. Ezt hagyományosan keréssel jelölik. Ezt a keréket tanulmányozva arra lettem figyelmes, hogy a halált ez a forma nem képes, talán nem is akarja megjeleníteni, erre alkalmasabb lehet a möbius a csavarodása miatt. Így képes az élet végtelen körforgásáról árnyaltabb képet mutatni. A buddhizmus, a hinduizmus és a kereszténység alap gondolatait -- reményeim és törekvésem szerint -- furcsa módon egy matematikai konstrukcióra támaszkodva tudtam megidézni és összeegyeztetni.

INTERMÉDIA SZAK

Farkas Anna

Tanya

Digitális fotó, 2016

“F.A.: Mit csináltak gyerekkorodban a tanyán?

Jártam napszámba anyával kapálni, szőlőt kötözni nyáron. Csutkával játszottunk meg egymással a gyerekek az udvaron. Nem volt játékom semmi. Sosem. Használt ruhákba jártunk, mindig amit a nagyobbik kinőtt vagy idegenektől kaptunk. Első osztályos koromban kaptam új nagykabátot meg új csizmát. Elmentem benne a templomba, pedig nem voltam elsőáldozó. A nagyobb testvéreim mind voltak, rám már nem figyeltek mert nagyon ittak anyáék. Akkor már nem törődtek velünk.”

A diplomamű és a szakdolgozat együttese alkotja a teljes diplomamunkát, amely a kiskunmajsai tanyavilággal foglalkozik saját tapasztalatok és emlékek intergálásával kötetlen beszélgetéseken keresztül édesanyámmal, édesapámmal, nagymamámmal és a kígyópusztai plébánossal. A munka második fázisában elkészült digitális print körülbelül fél óra séta kimerevítése, édesapám tanyabike-jára erősített, mobiltelefonnal készült videómunka 15 méteres képpé változtatása.

INTERMÉDIA SZAK

María Lima Víctor

Séta a fikció erdejében
vegyes technika, 5x5x5 m, 2016

„Az egyik módja az, ha egy vagy több úton próbálkozunk (mondjuk, azért, hogy kijussunk az erdőből, vagy, hogy megtaláljuk a nagymama házikóját (...)); a másik az, ha sétára indulunk, hogy felfedezzük, milyen az erdő, és kiderítsük, miért van az, hogy egyes ösvények járhatóak, mások nem.”

(Umberto Eco: Hat séta a fikció erdejében)

Az én erdőm egy önmagából kifordult erdő: fentről lefelé lógó bambuszok a vasszerkezeten, melyben élő emberek és különféle környezetek szellemhangjai-zajai szólalnak meg. Csak akkor elevenedik meg, ha valaki kapcsolatba lép vele - ha a törzseket kibillentí a helyzetükből. Egyszerre természetes és mesterséges, mint sok más erdő: valódi és kitalált; szimbólum és metafora; organikus és mechanikus. A számos útvonal számtalan olvasatot eredményezhet. Így lehet a zajból mintázatot kiszűrni, a töredékekben kohéziót találni. És ha valaki a közepén rábukkanna a nagymama házikójára, rájön, hogy talán csak a peremén van mindannak, amit találhat. De ez az elbeszélő szerkezet szándékosan kerüli a linearitást. Van, hogy az erdő az ellentmondásokat és ellentéteket feloldja, máskor feszültséget teremt köztük. Megjelenése alapján akár lehetne szakrális-rituális helyszín is, de a profán, néhol kifejezetten közönséges és ízléstelen szövegek-hangok oldják ezt a primitív-ősi esztétikát. A bambusz-rudak természetes hangjai; akusztikus egymásnak ütdései és a digitálisan lejátszott felvételek közti feszültség nyomasztóvá válik egykönnyen, zavaró-üvöltő kavalkáddá, ami pár másodperc alatt elhalkul, ha a vihart kavaró látogató is megáll, nem lökdösi tovább a rudakat. A csend ugyanolyan fontos tényezője az installációnak, mint a hangzavar. Értékeljük, ha elhallgat körülöttünk, mégis ezt az érzéki élményt újra meg újra ki szeretnénk váltani.

<https://www.youtube.com/watch?v=jBaKQ4pk83Y>

KÉPZŐMŰVÉSZET-ELMÉLET BA

Kurátorok: Dohy Anna, Kollár Dalma Eszter, Magyar Milán, Szörényi Péter

Elfogadásra javaslom - Tragédia 3 vagy 4 felvonásban

„Örömmel és szeretettel üdvözlöm megjelent vendégeinket, a tanári kart és hallgatóinkat. Kérem, hogy a diplomamunkák megvitatásában ma és a következő bírálati napokon is, vegyenek részt minél intenzívebb hozzászólásokkal. A tanári kar és az ifjúság okolni akar az objektív bírálatokból, hogy minél jobban meg tudjuk közelíteni az elénk tűzött célt: a szocialista-realista képzőművészetet.”

Ezekkel a szavakkal köszöntötte 1952-ben Bortnyik Sándor a Magyar Képzőművészeti Főiskola történetének második diplomavédésére összegyűlt hallgatószámot. A diplomavédések bevezetése, majd elzárásuk a nyilvánosság elől, a művész-, illetve tanárdiplomák odaítéléséről készült jegyzőkönyvek a megszokottól eltérő szemszögből rajzolják ki a Főiskola történetét a második világháború végétől 1963-ig. Tanítható-e a művészet? Művész- vagy tanárdiplomák kiállítására van-e szükség? Milyen ideológiai elvárások mentén zajlik a diplomák elbírálása? Az esztétikai kritériumok, a technikai tudás vagy a politikai elvárásoknak megfelelő tartalom számít többet? Vannak-e ma válaszaink ezekre a kérdésekre?

Projektünk dokumentumszínház, kiállítás és közösségi esemény, melyen a Magyar Képzőművészeti Egyetem és a Színház- és Filmművészeti Egyetem több tanszékének hallgatóival együttműködésben, ösztönművészeti eszközökkel vizsgáljuk az ötven-hatvan évvel ezelőtt felvetődött kérdéseket.

Rendező: Széphelyi Júlia

Dramaturg: Nagy Mihály

Színészek: Martinkovics Máté, Messaoudi Emina, Mészöly Anna, Sedró Áron,

Szántó Balázs, Vizi Dávid

Látvány: Mucsi Balázs

Grafika: Lakosi Krisztián, Lakosi Richárd, Peltán-Brósz Roland

Témavezető: Mélyi József

KÉPZŐMŰVÉSZET-ELMÉLET BA

Kurátorok: Csóka Heléna, Csordás Dorka, Pintér Luca, Kovács Kristóf Mihály, Vojnits-Purcsár Vító

LABIRINTUS - A játék indul !

Diplomaprojektünkben a táblás társasjátékok mechanizmusával, hatásával és társadalmi kontextusával foglalkozunk. Akárcsak a 2000-es évek elején, napjainkban is számos művész használja a társasjáték formáját az aktuális gazdasági és politikai eseményekre reflektálva. A 2015-ös OFF Biennalé Budapest több eseménye is művészeti játékokra épült; és játékok több kortárs művészeti intézmény tavalyi programjában is helyet kaptak. A művészeti aspektus mellett egy általános igényre is felfigyelhetünk: a társasjáték és a játékest mint program egyre népszerűbb. Projektünk célja a társasjáték élményének, a játékot alakító szabályoknak az átélhetővé tétele, valamint a társasjátékok és a képzőművészet kapcsolódási lehetőségeinek bemutatása. A kiállítást megelőzően szervezett Játékgyár eseménynek is ez volt a vezérgondolata: a résztvevők a közismert játékokból kiindulva újakat alkottak. Ez a mozzanat kiállításunkban és majd a finisszázsában is újra előkerül..

A kiállítás a művészet befogadását irányító játékszabályokra épül, kortárs képzőművészeti alkotásokkal és újraírt, újrakonstruált játékokkal reflektál azok működésére. A kiállító művészek részben a 100 Játék 1 dobozban társasjáték sémájához és gondolatiságához kapcsolódnak vagy egyegy konkrét játék parafrázisát hozták létre.

A kiállítótérbe lépő látogató maga is játékosává válik, és a mezőkön végighaladva tapasztalja meg a szabályok mechanizmusát.

Művészek: Beke László, Demeter Dávid, Hordós Boldizsár, Nemmivoltunk Crew,
Novotny Dóra és Tettamanti Ádám
Témavezető: Wessely Anna
Projekt kurátor: Tomasz Piars
Grafika/arculat: Balogh Boglárka

KORTÁRS MŰVÉSZETELMÉLET ÉS KURÁTORI ISMERETEK MA

Kurátorok: Szilágyi Róza Tekla, Varga Krisztina, Don Tamás,

DILEMMA, NYŰG, KÉTELY

- kérdések és válaszok a kortárs kritikai művészettel kapcsolatban

Diplomaprojektünkben a kortárs képzőművészeti intézményrendszerrel és annak a művészeti praxisban megjelenő kritikájával foglalkozunk. A kortárs képzőművészetben az elmúlt években ismét teret nyert az intézmény-kritikusság témája, a kérdéskörrel kapcsolatban viták indultak el. Magyarországon jelenleg a művészeti közegen belül sem mindig világos, hogy mi is valójában az intézmény-kritikusság, milyen magatartásformákat és megoldásokat von maga után és mit jelent az intézménykritikai művészet. Ebből kiindulva projektünk célja az intézménykritika-fogalom vizsgálata. A felvetett kérdések: a rendszerváltástól napjainkig terjedő időszakban mit jelent az intézménykritika kontextusában értelmezett kritikai attitűd? Mikor intézményi és mikor közpolitikai a kritika? Mi a kritikusság jellemzője?

Gyakori jelenség, hogy amikor az intézményrendszerrel beszélünk, úgy teszünk, mintha mi magunk nem lennénk a részesei. Kritikánkat kívülálló pozícióból fogalmazzuk meg, így hátrítjuk a felelősségünket. Fontos kérdéskör ez, hiszen diplomaprojektünk megvalósulását az NKA 300.000 forinttal támogatja. Továbbá az oktatási intézményrendszer résztvevőiként, a Magyar Képzőművészeti Egyetem Kortárs művészetelméleti és kurátori ismeretek mesterszakos hallgatóiként nehezen tudnánk magunkat az intézményrendszeren kívülre helyezni. Ezek a tényezők indokolják a projekt önreflektív hangvételét.

Kiállító művészek: Borsos Lőrinc, Brückner János, Gruppo Tökmag, Nemes Csaba, Szimán György, Seemann Adrienn
Témavezető: Szoboszlai János
Konzulensek: Mélyi József, Varga Tünde
Arculat: Lakosi Krisztián, Lakosi Richárd, Peltán-Brósz Roland

**DILEMMA,
NYŰG,
KÉTELY,
2016. 06. 02.
19:00
ARTPOOL P60
PAULAY EDE
UTCA 60.**

KÖSZÖNJÜK A FIGYELMET!

MKE
MAGYAR KÉPZŐMŰVÉSZETI EGYETEM
2016

www.mke.hu

